

skulle lægge os fast på, at der var en 2-års-regel. Men den kom nu altså efter andenbehandlingen og afstemninger i salen.

Når fru Dorte Bennedsen så næsten – ja, undskyld udtrykket – lidt skinhelligt siger, at det er helt utænkeligt, at hendes parti ville ændre denne 2-års-regel, og at det kun er noget, som K og V og Z kunne finde på, når man nu har vedtaget den, kan jeg komme med i snesevis af citater her fra foråret, fra ministeren – jeg tør ikke sige, om det også er fra fru Dorte Bennedsen, men fra masser af hendes partifæller – der viser, hvor dybt man var inde i overvejelser om at forlænge 2-års-fristen til et eller andet, fordi man selv sagde, at nu var verden en lidt anden, og nu ville der måske i løbet af et halvt eller et helt år komme denne fred, og så var det da underligt at gå i gang med asylsagsbehandling.

Man har altså selv været meget inde på det. Vi siger det åbent og ærligt, og jeg accepterer også, at Socialdemokratiet siger: Vi vil ikke i dag være med til at ændre én eneste dag ved denne 2-års-regel. Men vi andre har altså i lang tid sagt – faktisk lige fra loven blev vedtaget – at vi syntes, det var en forkert regel.

Men det er da kun én del. Alt det andet, man lægger op til med dette lovforslag, f.eks. at de øvrige, der ikke får asyl, og som ikke er asylberettigede, alligevel efter et par år yderligere kan blive i Danmark resten af deres liv, også selv om der bliver fred i Bosnien, det er stadig væk urimeligt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi har tidligere i dag behandlet et forslag, som var et meget lille skridt i den rigtige retning, når det gælder nedbringelse af sagsbehandlingstider osv. Så græmmes man jo, når regeringen efter behandlingen af disse mindre forbedringer – uden dog at tage fat om nældens rod – kommer med noget, der går mindst ti skridt i den forkerte retning.

Ved gennemlæsning af forslaget får man et lille indblik i, hvordan dette snørklede, bureaukratiske system kommer til at fungere med flere forskellige kategorier af flygtninge, der alligevel skal behandles ens.

Hvor mange flere offentligt ansatte skal der til for at få det til at virke? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på, og hvis ikke ministeren eller nogen af regeringspartierne ordførere kan svare på det, må spørgsmålet jo i lighed med mange andre stilles igennem udvalget.

Vi har i Fremskridtspartiet hele tiden været

modstandere af, at vi med hensyn til flygtningene fra det tidligere Jugoslavien skulle fravige den regel, at det var en midlertidig opholdstilladelse, og det sagde vi allerede under den meget debatterede debat, vi havde for 2 år siden. Vi vidste på det tidspunkt, at fast opholdstilladelse og asyl ville blive konsekvensen, og derfor stemte vi også imod forslaget i december 1992. Den debat, der har været mellem regeringspartierne, Venstre og De Konservative, kan man i hvert fald ikke laste Fremskridtspartiet for.

Når vi tillader, at regeringen nu vil fordele flygtninge ud over hele landet, kan man forudse store problemer og konfrontationer i de små samfund, som i forvejen har meget store problemer med flygtninge, og jeg vil godt gentage mit spørgsmål fra før: Hvad vil man gøre, hvis det viser sig – og det skal det nok gøre – at flygtningene søger hen imod de store byer? Man har ingen mulighed for at forhindre det.

Vi synes, det er ansvarsløst, at hverken forslagsstillerne eller regeringen interesserer sig for de økonomiske konsekvenser af forslaget. Det er altså stadig væk, som om man på Christiansborg, hvor flertallet er bag disse forslag, helt hovedløst kan vedtage lovforslag, som – og det vil jeg stadig væk fastholde – en stor del af befolkningen er imod. Som jeg har omtalt det tidligere, ser vi jo i disse dage, at også rigtig mange socialdemokratiske borgmestre opponerer mod deres eget parti i Folketinget. Det er, som om man herinde ikke rigtig forstår konsekvenserne af denne lovgivning og de forhåbninger og forventninger, som den vil sætte i gang.

Fremskridtspartiet har tidligere foreslået ud-lændingeloven i al almindelighed sendt ud til en folkeafstemning. Jeg kan forstå, at det spørgsmål er blevet diskuteret tidligere, hvor fru Birthe Rønn Hornbech udtaler til den liberale presse, at det har man ikke drøftet i Venstres folketingsgruppe, men det kunne godt være, at fru Birthe Rønn Hornbech måske vil blive presset af sin egen folketingsgruppe. Hr. Hans Engell afviser det klart, selv om han understreger, at De Konservative stadig er tordnende modstandere af regeringens forslag.

Det er jo sådan, at hvis Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet virkelig er inderlig imod det fremsatte forslag, som nu bliver behandlet i dag, og kan samle underskrifter, skal dette forslag ud til en folkeafstemning. Det er den mulighed, man har, og det kunne man rent faktisk benytte sig af, hvis altså Venstre og De Konservative turde.